

0313. Stała Matka Boleściwa

t.: Sekwencja: Stabat Mater Dolorosa

(Mioduszewski, 1838)



1. Sta - ła Ma - tka Bo - le - ści - wa, O - bok krzy - ża



le - two ży - wa, Gdy na krzy - żu wi - siał Syn.

2. Duszę Jej, co łez nie mieści, * Pełna smutku i boleści,
Przeszedł miecz dla naszych win.
3. O jak smutna i strapiona, * Matka ta błogosławiona,
Której Synem niebios Król.
4. Jak płakała Matka miła, * Jak cierpiała, gdy patrzyła,
Na Boskiego Syna ból.
5. Gdzież jest człowiek, co łzę wstrzyma, * Gdy mu stanie przed oczyma
W mękach Matka ta bez skaz.
6. Kto się smutkiem nie poruszy, * Gdy rozważy boleść duszy,
Matki z Jej Dziecięciem wraz?
7. Za swojego ludu zbrodnie, * W mękach widzi tak niegodnie,
Zsieczonego Zbawcę dusz.
8. Widzi Syna wśród konania, * Jak samotny głowę skłania,
Gdy oddawał ducha już.
9. Matko, coś miłości zdrojem, * Spraw, niech czuję w sercu moim
Ból Twój u Jezusa nóg.
10. Spraw, by serce me gorzało, * By radością życia całą
Stał się dla mnie Chrystus Bóg.
11. Matko, ponad wszystko świętsza, * Rany Pana aż do wnętrza
W serce me głęboko wpój.
12. Cierpiącego tak niezmiernie * Twego Syna ból i ciernie,
Niechaj duch podziela mój.
13. Spraw, niech leję łzy obficie * I przez całe moje życie
Serce me z cierpiącym wiąż.
14. Pragnę stać pod krzyżem z Tobą, * Z Twoją łączyć się żalobą,
W płaczu się rozplýwać wciąż.